

**Приватний вищий навчальний заклад
«Інститут екології економіки і права»**

2026

Наукова діяльність

Редакція 1

ПОЛОЖЕННЯ

**ПРО ДОКТОРАНТУРУ
ПРИВАТНОГО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ІНСТИТУТ ЕКОЛОГІЇ ЕКОНОМІКИ І ПРАВА»**

2026

ПЕРЕДМОВА

1. РОЗРОБЛЕНО

Приватним вищим навчальним закладом «Інститут екології економіки і права»

2. РОЗГЛЯНУТО ТА СХВАЛЕНО

Вченою радою Приватного вищого навчального закладу «Інститут екології економіки і права»
Протокол від 29 квітня 2026 р. № 5

3. ВВЕДЕНО В ДІЮ

Наказом ректора Приватного вищого навчального закладу «Інститут екології економіки і права» від
29 квітня 2026 р. № 10

ЗМІСТ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ
2. ПРОЦЕДУРА ТА УМОВИ ВСТУПУ
3. ПІДГОТОВКА ЗДОБУВАЧІВ НАУКОВОГО СТУПЕНЯ ДОКТОРА НАУК У ДОКТОРАНТУРІ
4. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ДОКТОРАНТІВ
5. УПОВНОВАЖЕНІЙ З ПИТАНЬ ДОКТОРАНТУРИ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про докторантуру Приватного вищого навчального закладу «Інститут екології економіки і права» (далі – Положення) розроблено відповідно до законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 №261, Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.11.2021 №1197, Положення про спеціалізовану вчену раду з присудження наукового ступеня доктора наук, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 13.12.2021 №1359, Статуту та локальних актів Приватного вищого навчального закладу «Інститут екології економіки і права» (далі – Інститут).

1.2. Проведення діяльності на науковому рівні (підготовка здобувачів наукового ступеня доктора наук у докторантурі) здійснюється Інститутом без отримання ліцензії.

1.3. Докторантура з відповідної наукової спеціальності за галуззю науки відкривається за рішенням Вченої ради Інституту, що вводиться в дію наказом ректор, за умови наявності трьох штатних працівників – докторів наук, які мають наукову кваліфікацію, що відповідає цій науковій спеціальності.

1.4. Наукова кваліфікація особи, що відповідає науковій спеціальності, з якої відкрито докторантуру, визначається за наявності:

1) документа про присудження ступеня доктора наук з відповідної галузі науки та/або наукової спеціальності або присвоєння вченого звання професора за відповідною кафедрою (науковою спеціальністю);

2) наукових публікацій з відповідної наукової спеціальності, серед яких не менше трьох публікацій за останні п'ять років, проіндексованих у базах даних Web of Science Core Collection та/або Scopus.

До однієї публікації, проіндексованої у базах даних Web of Science Core Collection та/або Scopus, прирівнюється дві публікації за останні три роки у виданнях, що включені до 3 категорії «Б» Переліку наукових фахових видань України, або одна одноосібна монографія (дві колективні монографії) з наявністю трьох рецензентів і рекомендацією вченої ради закладу, виданих за останні п'ять років;

3) участі у підготовці наукових кадрів, що підтверджується виданим здобувачеві документом про присудження відповідного наукового ступеня;

4) атестації наукових кадрів як опонента (офіційного опонента) або члена відповідної спеціалізованої вченої ради (разової спеціалізованої вченої ради), або члена експертної ради з питань атестації наукових кадрів.

1.5. Підготовка здобувачів наукового ступеня доктора наук в Інституті (далі – докторант) здійснюється:

1) в докторантурі заочною (денною) формою підготовки;

2) шляхом самостійної підготовки наукових досягнень до захисту (поза докторантурою).

1.6. Для врегулювання відносин між докторантом та Інститутом укладається договір за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

1.7. Науково-методичне забезпечення та організацію діяльності докторантури здійснює вчена рада Інституту.

1.8. Нормативний строк підготовки доктора наук у докторантурі – два роки.

II. ПРОЦЕДУРА ТА УМОВИ ВСТУПУ

2.1. Вступ до докторантури Інституту здійснюється на конкурсній основі.

2.2. Прийом до докторантури здійснюється з урахуванням наукових, науково-технічних досягнень за обраною науковою спеціальністю відповідно до встановлених вимог, якими визначаються, зокрема, порядок, перелік і строки подання документів рантурі.

2.3. Підготовка в докторантурі здійснюється за науковими спеціальностями за галузями науки відповідно до переліку, затвердженого МОН України.

2.4. Дисертація (наукова доповідь) повинна відповідати паспорту наукової спеціальності.

2.5. Особа, яка здобуває науковий ступінь доктора наук, вступає в докторантуру з метою завершення роботи над науковими дослідженнями та оформлення їх результатів та/або для підготовки наукових публікацій до захисту.

2.6. Для підготовки в докторантурі вступають особи, які мають ступінь доктора філософії (науковий ступінь кандидата наук), наукові досягнення, що потребують завершення або оформлення у вигляді дисертації (наукової доповіді)

2.7. Обов'язковою умовою вступу є наявність не менше половини наукових публікацій за темою дисертації (наукової доповіді) від кількості, визначеної МОН України.

2.8. Перелік документів, що подаються для вступу з метою підготовки в докторантурі:

- 1) розгорнута дослідницька пропозиція;
- 2) план дослідницької роботи;
- 3) інформація про обсяг наукової роботи, необхідної для підготовки наукових досягнень до захисту;
- 4) копії наукових публікацій за темою дисертації (наукової доповіді).

2.9. Якщо громадянин України здобув науковий ступінь в іноземному закладі вищої освіти, додатково подається копія свідоцтва про визнання документа про науковий ступінь.

2.10. Документи вступника передаються для розгляду на кафедру, яка протягом місяця з дати реєстрації заяви розглядає подані вступником документи, заслуховує його наукову доповідь та за результатами обговорення визначає шляхом голосування можливість зарахування вступника до докторантури та подає висновок на розгляд Вченої ради Інституту.

2.11. У разі позитивного висновку кафедра також надає пропозицію щодо призначення наукового консультанта з числа науково-педагогічних працівників, які мають трудові відносини з Інститутом, науковий ступінь доктора наук та необхідну наукову кваліфікацію, яка підтверджується відповідно до п. 1.4 цього Положення.

2.12. Якщо вступник є іноземцем, Інститут проводить процедуру визнання наукового ступеня, здобутого ним у його або іншої державі, протягом двох місяців після зарахування в докторантуру.

2.13. Вчена рада Інституту на черговому засіданні розглядає висновки кафедр щодо кожного вступника, затверджує тему дисертації, приймає рішення про його зарахування в докторантуру та призначає наукового консультанта.

2.14. Для затвердження теми дисертації здобувач наукового ступеня доктора наук подає на кафедру обґрунтування теми дисертації, яке розглядають члени кафедри – компетентні вчені за тематикою дослідження здобувача наукового ступеня доктора наук. За потреби можуть залучатися працівники інших підрозділів Інституту.

2.15. Компетентний науково-педагогічний працівник за тематикою дослідження здобувача надає письмову згоду бути науковим консультантом вступника до докторантури у разі його зарахування,

2.16. На здійснення наукового консультування роботою над дисертацією одного докторанта науковому консультанту щороку відводиться навантаження 100 годин у межах норм часу наукової роботи для науково-педагогічних працівників та 100 годин додатково за фактом успішного захисту дисертації здобувачем наукового ступеня доктора наук.

2.17. У разі потреби тема дисертації може бути уточнена та в новій редакції затверджена Вченою радою Інституту.

III. ПІДГОТОВКА ЗДОБУВАЧІВ НАУКОВОГО СТУПЕНЯ ДОКТОРА НАУК У ДОКТОРАНТУРІ

3.1. Підготовка в докторантурі передбачає завершення власного оригінального наукового дослідження, узагальнення якого наводяться в дисертації (науковій доповіді) з отриманими науковими результатами, які забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення та оприлюднюються в наукових публікаціях відповідно до вимог, визначених МОН України.

3.2. Докторанти проводять наукові дослідження згідно з індивідуальним планом наукової роботи, в якому визначаються зміст завдань, строки їх виконання та обсяг наукових робіт.

3.3. Індивідуальний план наукової роботи погоджується докторантом з його науковим консультантом та затверджується вченою радою Інституту протягом двох місяців з дня зарахування.

3.4. Індивідуальний план наукової роботи є обов'язковим до виконання докторантом і використовується для оцінювання успішності та своєчасності виконання запланованої наукової роботи.

3.5. Невиконання індивідуального плану наукової роботи, зокрема порушення строків його виконання без поважних причин, порушення умов договору або порушення академічної

добросесності, є підставою для ухвалення Вченою радою Інституту рішення про відрахування докторанта.

3.6. Підставами для відрахування докторанта також є:

- 1) завершення підготовки за відповідною науковою програмою;
- 2) власне бажання;
- 3) переведення до іншого закладу вищої освіти (наукової установи);
- 4) інші випадки, передбачені законом.

3.7. Підготовка в докторантурі за умови виконання індивідуального плану наукової роботи завершується наданням висновку наукового консультанта чи кафедри.

3.8. Отримання висновку про наукову новизну, теоретичне і практичне значення результатів (наукової доповіді) та атестація докторанта спеціалізованою вченою радою з присудження наукового ступеня доктора наук здійснюються відповідно до законодавства, що регулює присудження наукового ступеня доктора наук.

3.9. Відрахування та поновлення докторанта здійснюється за наявності заяви на ім'я ректора, погодженої науковим консультантом.

3.10. У випадку не поновлення докторанта після закінчення строку академічної відпустки, особа відраховується з дати закінчення відпустки.

IV. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ДОКТОРАНТІВ

4.1. Докторанти виконують обов'язки та користуються правами, що визначені Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», а також можуть мати право на:

- 1) вільний доступ до всіх видів відкритої науково-технічної інформації, наявної у закладах, бібліотеках і державних архівах України;
- 2) отримання методичного та змістовного наукового консультування (керівництва) щодо власного дослідження від наукового консультанта (керівника / керівників);
- 3) безпечні та нешкідливі умови для проведення наукових досліджень, забезпечення належно обладнаним місцем для наукової роботи;
- 4) академічну мобільність та наукове стажування, що реалізуються відповідно до законодавства;
- 5) академічну та соціальну відпустку відповідно до законодавства, у т. ч. за станом здоров'я (за наявності довідки або листка непрацездатності із зазначенням про необхідність тривалого лікування), за сімейними обставинами (при наявності документального підтвердження причин), у зв'язку з вагітністю та пологами, для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку;
- 6) трудову діяльність у позанавчальний час відповідно до законодавства.

4.2. Для своєчасного оформлення академічної відпустки здобувачем подається:

- 1) заява на ім'я ректора, погоджена науковим консультантом;
- 2) документ (запрошення, лікарняний лист, свідоцтво про народження дитини тощо) на підтвердження причини для надання академічної відпустки або переривання навчання.

4.3. Максимальна тривалість академічної відпустки встановлюється до одного року.

4.4. При необхідності тривалість академічної відпустки може бути подовжена ще на один рік за наявності вищезазначених документів.

4.5. Надання академічної відпустки оформлюється відповідним наказом ректора із зазначенням підстави надання відпустки та її терміну.

4.6. За весь період навчання здобувач може скористатися правом на академічну відпустку, як правило, один раз.

4.7. З метою забезпечення належного проведення наукових досліджень докторанти зобов'язані:

- 1) дотримуватися принципів академічної доброчесності, моральноетичних норм і стандартів поведінки дослідників у відповідній галузі;
- 2) виконувати індивідуальний план;
- 3) звітувати на засіданні вченої ради, що є підставою для переведення на наступний рік навчання;
- 3) підготувати свої наукові досягнення у вигляді дисертації або наукової доповіді – у разі захисту наукових досягнень, опублікованих у вигляді монографії або сукупності статей у вітчизняних та/або міжнародних рецензованих фахових виданнях статей.

4.8. Дотримання академічної доброчесності передбачає:

- 1) дотримання норм законодавства щодо права інтелектуальної власності;
- 2) посилання на джерела інформації в разі використання, ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- 3) надання достовірної інформації про результати власної навчальної, наукової, творчої діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації, у тому числі технології штучного інтелекту та автоматизовані інструменти обробки даних;
- 4) самостійне виконання завдань поточного та підсумкового контролю результатів (для осіб з особливими освітніми 20 потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);
- 5) самостійне виконання поточних письмових робіт, дисертацій.

4.9. Порушенням академічної доброчесності вважається академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, хабарництво, необ'єктивне оцінювання.

4.10. За порушення академічної доброчесності докторанти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- 1) попередження;
- 2) повторне проходження оцінювання;
- 3) відрахування з Інституту;
- 4) відмова у наданні позитивного висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

4.11. Покладення Інститутом на докторанта обов'язків, не пов'язаних з виконанням освітньо-наукової програми або підготовкою в докторантурі, забороняється.

4.12. Докторанти можуть брати участь у конкурсах на отримання грантової підтримки наукових досліджень та стипендій, заснованих на честь видатних діячів науки, освіти, культури, громадських діячів, а також заснованих Президентом України, Кабінетом Міністрів України, державними чи недержавними органами, підприємствами, установами чи організаціями.

V. УПОВНОВАЖЕНИЙ З ПИТАНЬ ДОКТОРАНТУРИ

5.1. Уповноважений співробітник з питань докторантури призначається (звільняється) наказом ректора з числа науково-педагогічних працівників, що перебувають у трудових відносинах з Інститутом.

5.2. Уповноважений співробітник з питань докторантури відповідає за документальний супровід докторантів.

5.3. Основні функції уповноваженого з питань докторантури:

- 1) верифікація та несення даних до ЄДЕБО (Єдиної державної електронної бази з питань освіти) протягом доби та зміна статусу вступника (докторанта);
- 2) організація прийому документів від осіб, які мають ступінь доктора філософії (кандидата наук), наукові здобутки та публікації (відповідно до вимог МОН);
- 3) організація підготовки докторантів заочною (денною) формою;
- 4) контроль за виконанням індивідуального плану наукової роботи.